

OBJECTIUS ESPECÍFICS

- Aprendre a demanar i oferir ajuda.
- Introduir el concepte de l'empatia.

MATERIAL NECESSARI

- **Campaneta per al Temps M'escolto**
- *Un full DIN A4 per a cada infant*
- *Pintures de dits o temperes per pintar les plantes dels peus (almenys de dos colors diferents)*

METODOLOGIA

- **Immersion - Temps M'escolto**

Presentem la campaneta i la fem sonar suaument. Ens tapem les orelles, tanquem els ulls i comencem a fer un brunzit fluixet (hem de poder sentir la campaneta quan torni a sonar) que ens farà vibrar per dins, com si fóssim una abella. Seguim així un parell de minuts. Fem sonar la campaneta i, sense canviar el volum del brunzit, ens destapem les orelles i sentim com tantes abelles juntes formem un eixam! De mica en mica, anem deixant de brunzir, tornem a tocar la campaneta per acabar, fem tres respiracions profundes i obrim els ulls.

- **Presentació**

Els titelles troben que relacionar-se, entendre i compartir amb les altres persones no sempre és fàcil. Per exemple, si algú necessita ajuda perquè no sap fer alguna cosa, té por, s'ha enfadat o sent tristesa, com ho fem? Com ens n'adonem? Com l'ajudem?

- **Observar, escoltar, expressar**

Seiem en rotllana i iniciem el debat. Què podem respondre als titelles? Facilem les aportacions dels infants: Si necessitem ajuda, com podem demanar-la? És important explicar bé què necessitem (i quan) perquè l'altra persona ens pugui ajudar! I si ens demanen ajuda a nosaltres? Aleshores és important que obrim bé les orelles (podem fer el gest d'obrir-nos les orelles, que ens servirà com a signe quan sigui necessari escoltar la resta) per poder escoltar què ens demanen i ajudar. És tan important saber demanar ajuda quan la necessitem com donar-la quan ens la demanen. Podem utilitzar els titelles com a exemple, fent que dialoguin entre ells, un demana ajuda, l'altre la hi ofereix.

Animarem l'alumnat a posar exemples sobre moments en els que necessiten o han necessitat ajuda, a qui la demanen, i si els la donen.

- **Experimentar**

És possible saber què necessita l'altra persona si no és el mateix que necessitem nosaltres? Ens podem posar al lloc de l'altra persona? Fem parelles i ens posem davant per davant, encarades, amb un full blanc cadascú. Ens pintem les plantes dels peus amb pintures de dits, cadascú de diferent color, i ens posem drets sobre el nostre full. Sense moure'ns, ens fixem bé en com veiem l'espai que ens envolta des d'allà on som: veiem la porta, les finestres, la pissarra? Sortirem amb cura del paper i mirarem de posar-nos «al lloc de l'altre», sobre el seu paper, sobre els seus peus. Ens fixem en com veiem l'espai que ens envolta, ara. I els nostres peus, amb el nostre color, deixaran una petjada ben diferent! Sortim del paper i, mentre ens rentem els peus, deixem assecar el full de parella.

- **Compartir**

Reflexionem i compartim en veu alta: Les nostres petjades coincideixen? Veiem les coses de la mateixa manera des d'un lloc i des de l'altre? És possible posar-nos exactament al lloc de l'altra persona? No! Tothom és semblant i alhora diferent, tothom veu les coses de forma diferent i necessita ajudes diferents.

I PER TREBALLAR EN FAMÍLIA...

Podeu jugar a posar-vos «al lloc de l'altre» durant una estona. Les persones adultes de casa seran petites i les persones petites es comportaran com a adultes. No es tracta d'imitar ningú (ni molt menys de burlar-se'n!), sinó de posar-nos el vestit d'infant o d'adult/a. Com em sento com a infant si no em deixen fer el que vull? Com em sento com a persona adulta quan he de fer la majoria de tasques de casa o si els meus «infants» no fan el que necessito?

